

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 785/2023
28.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Станковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића - адвоката Милорада Бекчића и браниоца окривљеног Давида Јовановића - адвоката Драгана Јелића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Давида Јовановића - адвоката Драгана Јелића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године, у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића - адвоката Милорада Бекчића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године, између осталих, оглашени су кривим окривљени Дејан Станковић и Давид Јовановић и то окривљени Дејан Станковић због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени Давид

Јовановић због извршења кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, па су осуђени и то окривљени Дејан Станковић на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а окривљени Давид Јовановић на казну затвора у трајању од 3 (три) године, а у које казне се окривљенима урачунава време проведено у притвору почев од 18.04.2022. године.

Истом пресудом према окривљеном Дејану Станковићу је изречена мера безбедности одузимање предмета и то тако што се од окривљеног трајно одузима опојна дрога „канабис“ у количини од 8,80 грама и 0,40 грама и опојна дрога „кокаин“ у количини од 30 грама, а које су од њега привремено одузете по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крушевац од 11.02.2022. године и 18.04.2022. године. Окривљени Дејан Станковић и Давид Јовановић су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и то Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу окривљени Дејан Станковић износ од 81.182,03 динара и солидарно са окривљеним Давидом Јовановићем износ од 108.500,00 динара, а суду окривљени Дејан Станковић износ од 48.525,26 динара, а окривљени Давид Јовановић износ од 5.058,21 динар, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, бранилаца окривљеног Дејана Станковића и браниоца окривљеног Давида Јовановића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Дејана Станковића - адвокат Милорад Бекчић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи пресуду Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године у погледу квалификације кривичног дела тако што ће окривљеног Дејана Станковића осудити за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ и изрећи му казну по закону или да укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године и предмет врати на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног Давида Јовановића – адвокат Драган Јелић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуду Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године тако што ће окривљеног Давида Јовановића ослободити од оптужбе за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ или да укине пресуде Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду или на поновно суђење првостепеном суду, као и да сагласно одредби члана 488. став 3. ЗКП прекине извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Давида Јовановића је неоснован у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића је у целости одбачен из разлога јер су испуњени услови из члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Давида Јовановића у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу, обзиром да је у изреци побијане првостепене пресуде, у делу који се односи на окривљеног Давида Јовановића, изменио чињенични опис кривичног дела из оптужбе јавног тужиоца на штету окривљеног, чиме је повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде. По ставу браниоца, суд је додавањем радње извршења другог кривичног дела - „давање опојне дроге да је ужива“, а што је законски опис радње извршења кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, а која радња није нити садржана, нити описана у чињеничном опису кривичног дела у последње измењеној оптужници ВЈТ у Крушевцу КТО.бр.21/22 од 25.01.2023. године, изменио обавезни конститутивни елемент кривичног дела и то радњу извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је окривљени оптужен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, који су истакнути у жалби браниоца окривљеног Давида Јовановића - адвоката Драгана Јелића, били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Крушевцу К.26/22 од 06.02.2023. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 5 и 6 другостепене пресуде КЖ1 271/23 од 19.05.2023. године изнео разлоге, прихватајући при томе разлоге првостепеног суда дате на странама 14 и 15 првостепене пресуде, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Имајући у виду да, и по оцени Врховног суда, у конкретном случају првостепени суд изменама у побијаној првостепеној пресуди чињеничног описа кривичног дела из оптужбе, није прекорачио оптужбу, те имајући при томе у виду да је правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног Давида Јовановића, ближе описане у изреци правноснажне пресуде, као кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ и за исто га огласио кривим и осудио, то се у конкретном случају као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног Давида Јовановића којима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, истицањем да суд није у потпуности решио предмет оптужбе, обзиром да је окривљеног огласио кривим за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које окривљени није био оптужен, уместо да га сагласно одредби члана 423. тачка 2) ЗКП ослободи од оптужбе за кривично дело које је било предмет оптужбе јавног тужиоца и то кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ извршено у саизвршилаштву са окривљеним Дејаном Станковићем, а чије радње у конкретном случају нису доказане.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића у целисти, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Давида Јовановића у осталом делу, су одбачени.

Наиме, бранилац окривљеног Давида Јовановића у осталом делу захтева као разлог његовог подношења формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што својим наводима по налажењу овога суда фактички само указује на погрешно утврђено чињенично стање у побијаним правноснажним одлукама.

Бранилац окривљеног Дејана Станковића као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да је првостепени суд применио закон који се у конкретном случају није могао применити. Међутим, бранилац окривљеног својим даљим указивањем да је првостепени суд у односу на кривичноправне радње окривљеног Дејана Станковића од дана 19.04.2021. године у изреци пресуде као пропис навео Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник Републике Србије“, број 70 од 13.07.2021. године) који није важио у време извршења радње на дан 19.04.2021. године, по налажењу овога суда, суштински указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да браниоци окривљених Давида Јовановића и Дејана Станковића, као разлоге побијања правноснажних пресуда, само формално означавају повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном (бранилац окривљеног Давида Јовановића - члан 439. тачка 1. ЗКП, а бранилац окривљеног Дејана Станковића - члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински бранилац окривљеног Давида Јовановића указује на погрешно утврђено чињенично стање, а бранилац окривљеног Дејана Станковића на битну повреду одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни суд захтеве бранилаца окривљених Давида Јовановића и Дејана Станковића у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног Дејана Станковића у поднетом захтеву оспорава чињенична утврђења суда у правноснажним одлукама да је окривљени Дејан Станковић неовлашћено продавао опојну дрогу и исту неовлашћено ради продаје држао, изношењем сопственог чињеничног закључка да из изведених доказа произилази да је окривљени предметну опојну дрогу држао искључиво за сопствену употребу и да му је наведена количина била потребна због психичког стања у коме се налазио услед убиства његовог оца и деде, те да је суд стога требало да примени начело „in dubio pro reo“ и да реши у корист окривљеног. Како ови наводи браниоца окривљеног, којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање, не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Дејана Станковића и у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног Дејана Станковића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не указује у чему се конкретно састоји битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно уопште не наводи који конкретно доказ на коме је заснована побијана правноснажна пресуда је незаконит и у чему се тачно састоји његова незаконитост, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Давида Јовановића - адвоката Драгана Јелића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног Давида Јовановића у односу на наведене повреде одбио као неоснован, а у осталом делу је исти захтев одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића - адвоката Милорада Бекчића у

целости одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**